

Een week uit het dagboek van een kat.

Maandag. Mijn bewakers blijven me vervelen met rare, kleine bungelende speelgoeddingetjes, de plaaggeesten! Zelf dineren ze uitgebreid met vers vlees, terwijl ik gedwongen word van die droge brokjes te eten. Het enige dat me op de been houdt, is de hoop op ontsnapping. Het dagelijks beschadigen van het meubilair geeft de nodige voldoening. Ik denk dat ik morgen maar eens een plant te grazen neem.

Dinsdag. Vanmorgen was het me bijna gelukt mijn bewakers te laten verongelukken door langs hun benen te strijken terwijl ze wegliepen. Moet dit ook eens proberen als ze de trap aflopen. Vanmiddag opnieuw een poging gedaan duidelijk te maken hoe ik mijn bewakers minacht. Ik heb weer op hun antieke stoel gekotst. Ik moet dit beslist nog eens doen, maar dan in hun bed. Plant vernield!

Woensdag. Vandaag maar eens een muis gevangen en het onthoofde lijk op de mat gelegd. Dit was de zoveelste poging om duidelijk te maken waar een kat toe in staat is en ze tevens duidelijk te maken waar een kat toe in staat is en ze ook wat ontzag in te boezemen voor deze jager. De boodschap kwam echter niet over. In plaats van walging toonden ze alleen maar begrip en zeiden dat, dat nu eenmaal de natuur was.

Donderdag. Ik ben er nu achter hoe sadistisch mijn bewakers eigenlijk zijn. Zonder aanleiding werd ik veroordeeld tot een wasbeurt. Dit keer gebruikten ze een stinkend, schuimend, in de ogen prikkend goedje dat ze shampoo noemden. Degene die zulk spul heeft uitgevonden, moet wel een erg zieke geest zijn. Gelukkig heb ik nog een krab uitgedeeld en verder mijn behoefte naast de kattenbak gedeponed.

Vrijdag. Vandaag hadden de bewakers een bijeenkomst met soortgenoten. Er werd veel gedronken en gelachen en ik werd in een ander vertrek opgesloten. Ik begreep dat het iets te maken had met een allergie waar iemand last van had. Daar moet ik meer over te weten zien te komen om dit "allergiewapen" uit te buiten.

Zaterdag. Ik ben ervan overtuigd dat de andere gevangenen sukkelers zijn en ook nog eens heulen met de vijand. De hond wordt vaak losgelaten, maar lijkt altijd weer graag terug te komen, de idioot! Hij is absoluut gestoord. Er is ook nog een vogel. Hij moet een verklikker zijn. Hij praat vaak met de bewakers. Ik weet zeker dat hij mijn hele doen en laten doorbrieft. Hij zit daarvoor in een speciale veiligheidskooi van staal, die hem beschermt, maar eens komt de tijd en dan

Eigenlijk kan ik niet zo lang wachten.

Zondag. Vandaag zijn de bewakers de hele dag thuis. Ik moet deze dag maar eens besteden om een goed doortimmerd plan voor de volgende week te maken.

Meer humor op: <http://www.hmvgerritsen.nl/>